

man har tænkt sig at igangsætte. Man er altså enige om at bruge pengene på igangsætte det, men hvad det er for nogle ordninger, er man meget uenige om. Det synes jeg er interessant i sig selv.

Så er der i øvrigt en række forslag i forslaget til vedtagelse fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som jo bare en er afskrift af det, som jeg i forvejen har sagt er regeringens politik på området.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Afstemning om de to fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 5. december 2006.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling af forældrepar af samme køn.

Af Simon Emil Ammitzbøll (RV) og Lone Dybkjær (RV).
(Fremsat 24/10 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 13.05

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det beslutningsforslag, som vi behandler i dag, nr. B 11, er ifølge forslagsstillerne en forlængelse af det lovforslag om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v., der blev vedtaget før sommerferien.

Det er hensigten med beslutningsforslaget at sikre lesbiske par, der har modtaget kunstig befrugtning på en klinik, adgang til børnelovens anerkendelsesprocedurer. Regeringen kan ikke støtte forslaget.

Jeg vil gerne slå fast, at børneloven ikke indeholder og efter vores opfattelse heller ikke skal

indeholde bestemmelser om forældreskab, men derimod omhandler moderskab og faderskab. En kvinde kan ikke anerkende et faderskab og være far, lige så vel som en mand ikke kan anerkende et moderskab og være mor. Sådan må det vel være.

Det er regeringens opfattelse, at vi i dag har et udmærket tilbud til de familier, hvor en kvinde i et registreret partnerskab føder et barn, og hvor det ønskes, at partneren også skal være forælder til barnet. Det er i disse tilfælde muligt at stedbarnsadoptere en ægtefælles barn, hvilket tillige er muligt for registrerede partnere.

Santykke til adoption og stedbørnsadoption må imidlertid ikke modtages før 3 måneder efter barnets fødsel, medmindre der foreligger ganske særlige forhold. Den regel er jo ens for alle uanset seksuel orientering. Jeg har selvfølgelig forståelse for, at registrerede partnere har et ønske om at sikre barnet i tilfælde af den biologiske mors død inden for de første 3 måneder af barnets liv. Derfor er 3-måneders-reglen heller ikke ufravigelig. Der er faktisk mulighed for at fravige den regel, hvis der foreligger nogle særlige omstændigheder, f.eks. hvis den biologiske mor ligger for døden.

En anden mulighed for at sikre barnet i tilfælde af den biologiske mors død er at oprette et børnetestamente, hvor moren kan tilkendegive, hvem hun ønsker skal have forældremyndigheden efter hendes død. Sådan et ønske skal i henhold til § 15 i lov om forældremyndighed og samvær følges, medmindre hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler imod det.

Jeg har tidligere tilkendegivet, at vi ved en fremtidig gennemgang af barselorlovsreglerne kan se på muligheden for at udvide den personkreds, som har ret til fædreorlov. Det er jeg naturligvis fortsat indstillet på.

Afslutningsvis vil jeg gerne gøre opmærksom på, at beslutningsforslaget går videre end børnelovens nuværende regler omkring faderskab ved kunstig befrugtning. Børneloven gælder alene i de tilfælde, hvor en kvinde er blevet kunstigt befrugtet hos en læge eller under en læges ansvar, altså efter reglerne i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.

Men beslutningsforslaget vedrører faktisk alle tilfælde, hvor børn er undfanget på en klinik og derfor ikke nødvendigvis opfylder sundhedsmyndighedernes krav til formidling af sæd.